

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΑΘΗΝΑΙ - ΔΕΥΤΕΡΑ 10 Ιανουαρίου 1944

ΕΤΟΣ Α' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 10 Τιμή Τεύχους Δεχ. 8000

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΕΙΡΑΙΩΣ 13 ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "Ο ΗΛΙΟΣ", ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυντής : ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΓΚΑΣ * Αρχισυντάκτης : ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΑΣΠΑΛΙΑΡΗΣ * Οικονομικός Διευθυντής : ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

ΑΠ' ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ο ΠΤΩΧΟΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Του κ. ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΡΚΑΚΗ

Ο Πτωχοπρόδρομος δεν είναι μόνο η πιο πρωτότυπη μορφή των βυζαντινών γραμμάτων...

Το έργο του Ίλαρίωνα το τόσο ανάξιο, οι μελετητές το συγχέουν με του Θεόδωρου...

Ο Θεόδωρος Πρόδρομος ή Πτωχοπρόδρομος έζησε σε μια εποχή που υπήρξε ιστορικός σταθμός...

Ο ιδιότυπος στην ιδιωτική του ζωή Πρόδρομος υπήρξε σωστό Πανεπιστήμιο...

Το 12 αιώνα το βυζαντινό θέατρο και στις δύο του τις εκδηλώσεις...

(Συνέχεια εις την 5η σελίδα)

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΡΕΙΣ ΚΥΡΙΟΙ

Για να έχη επάνω του κάτι το καλλιτεχνικό, κάτι το πρωτότυπο...

Είσαι Έσθ, είπες Έσθ Μεγάλη και Αδελφέ μου...

Πόσο φλογερή ήταν η επιθυμία του να βγεί εις τους δρόμους...

Πόσον δυστυχή ένοιωσε τον εαυτό του εκείνη τη στιγμή...

—Τουλάχιστον, είπες, αν εις αυτόν τον τόπον δεν μπορεί κανείς να βγει έξω...

Ο άλλος δεν κατόρθωσε να επινοήσει για το ιδιότυπο της εμφάνισής του...

Τελευταία εκδήλωση: Για να κίνη κάτι το πρωτότυπο, κάτι το ιδιότυπο...

Ο τρίτος, χωρίς καμμίαν εξωτερικήν επιτήδευσιν...

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΡΩΤΕΣ

ΖΩΡΖ ΜΠΕΡ

«Ο Κ. ΠΩΝΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΝΟΧΛΗΣΗ»

Στο θέατρο «Βρετανία» κι' απ' το θέατρο ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Θάταν άδικο να πής πως η απόφαση του «Ελεύθερου Καλλιτεχνικού Οργανισμού»...

Επίσης θάταν άδικο να μής αναγνωρίσης σημαντικά προτερήματα, όπως η άρκετα πρωτότυπη υπόθεση...

Και τότε, αν εις αυτόν τον τόπον δεν μπορεί κανείς να βγει έξω...

Αν φιλοτίμως συνεχισθούν θα καταστή δυνατόν...

Τώρα, όταν έφθασα εις το σημείο που πρέπει να βάλω την υπογραφή μου...

γυναίκα του το κρατά μυστικό ως πού να παντρευτούν τα «παιδιά»...

Όσο για τους άλλους ήθοποιούς, αυτοί κρατήσαν ευπρόσωπα τους ρόλους τους...

ΝΙΚΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΜΑΣ

Η σημερινή ριζική αλλαγή στην έκδοση του «Καλλιτεχνικού Κόσμου»...

ΑΧΑΙΝΩΤΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ

Φαίνεται πως ο μαυραγορίτικος πυρετός μπήκε θριαμβευτικά...

ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ...

Υπήρξα—δέ στο κρύβω—αμαρτωλός... κι' αμαρτήσα με «ουκ» άλλες εις...

Μά τώρα που του νοῦ μου ή σκοτεινιά στο ήλιόραμ' σου έσκόρπισεν...

Υπήρξα—δέ στο κρύβω...—Μά και «άψις θριάμβου» άς μη στηθή στο γύρισμά μου...

(Ανέκδοτο)

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΑΡΚΟΜΑΝΗΣ

ΑΘ. ΔΗΜΗΤΡΕΑΣ

ση του Βενέζη, την Αιολική Γη για την οποία ζητάνε οι κ.κ. Βιβλιοπωλεία και εκδότης 200 χιλιάδες δραχμών;

Άλλοι γυρεύουν για βιβλιάρια, τομίδια ή πλακέτες ακόμα 2 τυπογραφικών 60 χιλιάδες!

Τα βιβλία που τραβιούνται κρύβονται από άρισμένους μεγαλόσημους απτονύχιδες. Η λαϊκή έκδοση της Αιολικής Γης έγινε ξυφνικά άφαντη σε τρεις μέρες για να μοσκοπουληθή άργότερα.

Η πανηγυρική έκδοση της Νέας Έστιας διατιμήθηκε 100 χιλιάδες τό κομμάτι κι' έσσι προλάβετε!

Ίλιγγος, κερδοσκοπία, μαύρη αγορά και στην πνευματική θροφή. Τι να είπουν τότε οι πουλητές της σωματικής θροφής;

Το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να παρέμβη και ν' ανακόψη τόν ανήφορο γιατί σε λίγο καιρό το βιβλίο άναφυχή, ανακούφιση και λύτρωση θ' άπομείνη άνάμνηση για τους φτωχούς άναουμένους και φιλοτέχνους.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ο «Σύνδεσμος Έλλήνων Λογοτεχνών» προσκαλεί τα μέλη του να παρευρεθούν στην πρώτη χρονιάτικη γενική του συνέλευση, που θα γίνει την ερχόμενη Κυριακή 9η τρέχοντος και ώρα 9η πρωινή στα γραφεία του Εμπορικού Συλλόγου (Ντέκα 2—Πλατεία Μητροπόλεως) προκειμένου να άσχοληθούν με τα έξης θέματα: 1) Δογδοσία του Συμβουλίου του, 2) Έγκριση του προϋπολογισμού 1943, 3) Έγκριση προϋπολογισμού 1944, και 4) Έκλογή νέου Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής. Εκφράζεται η πέποιθηση πως όλα τα μέλη θα παρευρεθούν στην παρά πάνω συνέλευση έχοντας υπ' όψη τις δυσχέρειες της επανάληψης της συνέλευσης σε περίπτωση μη άπαρτίας.

ΕΔΙ 36 ΚΑΤΕΣΤΗΣΑΝ ΤΟ "ESPERUS", ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ

1 ΑΡΤΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ

2 ΑΝΩΤΕΡΑ ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΓΟΥΣΤΟ

3 ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΑΝΕΥ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΣ

ESPERUS ΑΙΟΛΟΥ 105 - ΧΑΥΤΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ - ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

— Αύτην την εβδομάδα πρεμιέρα στο «Έθνικό» με τη Νόρα του Ίφεν, όπου πρωταγωνιστεί η κ. Μιράντα.

—Το κρατικό θέατρο, άπ' τα μέσα Φεβρουαρίου μάς χαρίζει και μια νέα σκηνή: Ο κινηματογράφος «Σινέ Νιους» της όδοο Σταδίου μετατρέπεται σε θέατρο.

—Άπ' το νέο αυτό θέατρο θα παίζουν τα υπόλοιπα στελέχη του «Έθνικού» έργα κάπως ελαφρότερα άπ' τα κλασικά του θεάτρου της όδοο Άγ. Κωνσταντίνου.

—Ο «Ποπολάρος» του Α. Καθημαϊκού κ.Γρ. Ξενοπούλου στο «Ρέξ» θριαμβεύει. Έτσι πριν από ένα τουλάχιστον μήνα δέν πρόκειται να παραχωρήση θέση στον «Ίατρο Κνώκ».

—Στόν «Ίατρο Κνώκ» θα πρωταγωνιστή ό κ. Β. Λογοθετίδης.

—Ο θίασος Μουσούρη—Αρώνη, πριν άπ' την «Μπαμπάρα» και μετά τό παζόμενο μ' έπιτυχία έργο του κ. Δ. Ίωαννοπούλου «Μέρες που ζούμε» θ' ανεβάση τό δράμα του Μπισόν «Όταν οι γυναίκες άγαπούν».

—Ο θίασος πρόζας του «Πανθέου» έχει πρώτη την άλλη βδομάδα με τα «Νειάτα» του Χάλμπε.

—Τις πρώτες μέρες τόν κ. Βεάκη θ' αντικαταστήση ό κ. Παρασκευάς.

—Και τό ζήτημα της εβδομάδος: Η νεαρή πρωταγωνίστρια του θιάσου Άνδρεάδη δις θάλεια Καλλιγά, θριαμβεύει στο έργο ό κ. Πόνος δέν θέλει να ένοχηλήση.

—Όπως γράφει κι' ό ειδικός συνεργάτης μας κ. Ν. Βυζαντινός η δις Καλλιγά παίζει ένα χαριτωμένο και πεταχτό ρολάκο.

— Σήμερα δίδεται όριστικά στην «Άλάσκα» ή πρώτη της νέας έπιθεωρήσεως του κ. Άσ. Γιαλαμά «Πσω μου σ' έχσ σατανά».

—Γιά τη νέα αυτή έπιθεώρηση πολλά καλά λέγονται.

—Στην «Άλάμπρα» συνεχίζονται με μεγάλη έπιτυχία οι παραστάσεις τών «Άπάχων τών Άθηνών».

—Στό «Μοντιάλ» εμφανίζεται άπό ήμερών ή συμπαι-

τική νεαρά καλλιτέχνις Μαίρη Λωράνς και σημειώνει μεγάλο Σουξέ μ' ένα ύπέροχο σόλο της.

—Η τιμητική του διαλεχτού καλλιτέχνου και κομφερασιέ της «Άλάσκα» κ. Γιώργου Οικονομίδη σημείωσε πρώτο φανή έπιτυχία με τό σκόρ τών 1400 εισιτηρίων.

—Τά δώρα που θά λάβουν οι τυχεροί τών εισιτηρίων που κληρωθήκανε είναι έκτη θημένα στα καταστήματα «ΕΣΠΕΡΟΣ» και «ΑΛΜΑ».

—Μέ έξαιρετική έπιτυχία έδόθη προχθές εις τό θέατρον Ρέξ ή έτησια χορευτική έορτή της σχολής ρυθμικής και μπαλέτων «Μοριάνωβ».

Χαριτωμένες και άρτια κλητισμένες χορευτήριες άπέδωσαν με ικανοποίηση τούς χορούς τών πάνω σε κλασική μουσική. Ίδιαίτερος διεκρίθησαν οι δίδες Βίκα Τσιτιρίδου, Σουαζύ, Β. Φραγκουλίδου, Μ. Στρογγύλη, Κ. Κρικόβα, Α. Γαρέλλη, οι Α. Φάμερ, Ξακουστός και ή πολλά ύποσχομένη διά τό μέλλον χαριτωμένη Κάθριν Σταυρουλοπούλου.

ΕΙΣΘΕ ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ, ΑΛΛΑ

Γνωρίζετε ότι...

Ο γνωστός θεατρικός συγγραφέας και Πρόεδρος της Ένώσεως Συνακτών Περιοδικού Τύπου κ. Δ. Μπόγρης, έχει δίπλωμα δίδακτορος τών Θετικών Έπιστημών.

—Η μοναδική μας κομικός κ. Μαρίκα Μαντινιεύ έχει γιού άξιοματικό του Ναυτικού.

—Τά ποσοτά της «Γκρεμισμένης Φωλιάς» τών «Άπάχων τών Άθηνών» καθώς και όλων τών άλλων έργων του μακαρίτη Χατζηναποστόλου τά παίρνει σύμφωνα με τόν νόμο, τό δωδεκατέσ παιδί του, που είναι και ό κύριος κληρονόμος του.

—Η κ. Μαίρη Νικολαΐδου και ό κ. Φρ. Μανέλης που με τόση έπιτυχία δημιουργούν τό περίφημο ντουέτο του Μανωλάκη και της Μπεμπέκας, είναι παντρεμένοι, κι' έχουν μάλιστα κι' ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

—Ο ήθοποιός κ. Βασίλης Μεσολογγίτης πρίν βγη στην σκηνή ήταν δημοσιογράφος.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ;

Άπαντούν: Οί κ.κ. Άλ. Σακελλάριος, Γ. Άποστολίδης, και Κ. Μανιατάκης

Τελειώνουμε σήμερα την κομπάνια μας αυτή, γύρω από τό πάντοτε φλέγον ζήτημα της δημιουργίας άρτίας ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής εφάμιλλης τών ξένων, με την δημοσίευση τών γνωμών, τού γνωστού θεατρικού συγγραφέως και λογοτέχνου κ. Άλ. Σακελλάριου, και τών διαλεχτών ήθοποιών κ. Γ. Άποστολίδη και Κ. Μανιατάκη. Οι τελευταίοι μάλιστα αυτοί έχουν παίξει σε ελληνικά φίλμ τών τελευταίων έτών, κι' έτσι έχουν γνωρίσει πιδ κοντά την πραγματικότητα της δημιουργίας ενός ελληνικού κινηματογραφικού έργου. Άς τούς άκούσουμε λοιπόν:

Ο Κ. ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ —Άν μπορούμε ν' άποκτήσουμε κινηματογράφο στην Ελλάδα; Μά φυσικά, μπορούμε. Τό έμφυχο υλικό δέν μάς λείπει. Υπάγον ηθοποιοί έδώ στην μικρούλα Ελλάδα που, άσφαλώς, δέν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τούς διάσημους ξένους συναδέλφους τους. Άντιθέτως πολλά θά είχαν να ζηλέψουν οι ξένοι άπ' τούς δικούς μας ήρωας—γιατί περί ήρώων πρόκειται—που παρ' όλες τις τραγικές έλλείψεις τού Έλληνικού Θεάτρου έχουν πάντα τό κουράγιο να δημιουργούν και να κατορθώνουν κάθε μέρα πραγ-

ματικούς καλλιτεχνικούς άθλους. Μά—θά μου πητε—έμεις σάς ρωτήσαμε για κινηματογράφο και σεις μάς μιλάτε για θέατρο. Έ λοιπόν αν θέλουμε ν' άποκτήσουμε κινηματογράφο πρέπει να ξεκινήσουμε άπ' τό θέατρο. Ο κινηματογράφος θά βγη άπ' τό θέατρο. Δέν θά βγη ούτε άπ' τό καφενείο, ούτε άπ' τό φαρμακείο, ούτε άπ' τό κουρείο. Ο συνάδελφος κ. Δ. Ίωαννόπουλος, τό άπέδειξε αυτό τετραγωνικά με την πρώτη—γιατί αυτή ήταν πραγματικά ή πρώτη—ελληνική ταινία, την πασίγνωστη «Φωνή της Καρδιάς».

Άγριο, όταν θά μπορούσαμε νάχουμε συγχρονισμένα κινηματογραφικά μηχανήματα, κι' όταν αυτά τά μηχανήματα τά έμπιστευθούμε σε κατάλληλα χέρια—κι' όχι στα χέρια μερικτών φιλοδόξων και ήλιθίων νεαρών, που μιά Κυριακή βράδυ πέφτουν στο κρεβάτι τους έμπορούπαλληλοι και μιά Δευτέρα πρωί ξυπνούν, στα καλά καθούμενα...σκηνοθέτες—είναι γεγονός πως θ' άποκτήσουμε κινηματογραφική παραγωγή, που θά μπορούση αξιολογώτατα να σταθή στο διεθνές κοινό. Ο Ρωμικός άλλωστε τόχει άποδείξει. Άμα καταπιαστεί με μιά δουλειά θά τούς βγάλη πέρα παλικαρίσια, και—τις πε-

ΤΟ ΡΥΘΜΙΚΟ ΠΕΖΟ

ΜΕ ΚΑΤΕΧΕΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

Με κατέχει μελαγχολία! Ο ουρανός είναι μουντός, και ή βροχή πέφτει, στάλα, στάλα.

Όπως τά δάκρυα, άπ' τα τσίνοια των ματιών, Πόσο θέλω, να βρέξη, πολύ, να βουρκώσουν πεϊό πολύ, τά μάτια μου, να πλημμυρίσουν τά στήθια μου. Και ένας στεναγμός μου, μεγάλη, της λύπης κραυγή, σάν βροντή, ν' άντηχήση.

Ω! είναι δυνατός ό πόνος της ψυχής μου. Και είναι κλειστός μέσα στο άνήμπορο κορμί μου, πόσο ύποφέρω!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΚΚΗΣ

ΑΝΤΙΖΗΛΟΙ

Ψηλά στόν αϊθέρα, στόν γυμνόν ουρανόν με μόνο έσένα, καλέ μου μοντέλο μέσ στ' άπέφρου τό φώς τ' άπαλά γαλανό γιγάντιο βλέπω τόν Άντρα που θέλω.

Φυλάξου, άχ, πάντα φυλάξου άπ' Αυτόν. Είναι ό Μόνος που μπορεί να σε ρίξη στην ψυχής μου τά μάτια με πόνο καφτόν άν καμιά πράξι σου άνθρωπάκι σε δείξει

ΜΑΡΟΥΣΚΑ ΒΑΛΜΑ

ρισσότερες φορές—θαρθή και πρώτος!

ΟΙ Κ.Κ. Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ΚΑΙ Κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗΣ

Οι γνώμες τών δύο αυτών ήθοποιών μας, τυγχάνει να συμπλήτουν άπολύτως, γι' αυτό και τις δημοσιεύουμε μαζί, άφου μάλιστα στα σχετικά ερωτήματα μας άπήνησαν, άλληλοσυμπληρώνοντας ό ένας τās άπόψεις του άλλου.

Άσφαλώς, μπορεί να άποκτήσουμε ελληνικό κινηματογράφο που να μορη νά σταθή στο πλάι τών ξένων, άφου μάλιστα έχουμε τό απαιτούμενο έμφυχο υλικό και με τό πάρα πάνω, μ' ένα μιά βασική προϋπόθεσι. Την όλη προσπάθεια της δημιουργίας αυτής να την αναλάβη τό κράτος, και κατά έναν τρόπο άνάλογο με τόν θεσμό του Έθνικού Θεάτρου. Ο σπουδαιότερος λόγος που καθιστά άπαραίτητη την κρατική αυτή άνάμει στο κεφαλαϊώδες αυτό ζήτημα, είναι ό οικονομικός. Προπολεμικώς, είχε γίνει ένας ύπολογισμός, σύμφωνα με τόν όποιον, για να δημιουργηθή στόν τόπο μας ένα σχετικά άρτιο—όχι άπολύτως τέλειο—στούντιο, τό όποιον να μορη να βγάλη μιά σχετικά καλή ταινία ως προς τις σημερινές απαιτήσεις της τεχνικής του κινηματογράφου, έχορίζοντο κεφάλαια 60 εκατομμυρίων δραχμών!... Πές τε μας όμως ποιος χρηματοδότης θά διέθετε ένα τόσο ποσόν γι' αυτή τη δουλειά, την στιγμήν κατά την όποιαν αν τό τοποθετούσε σε μίαν άλλη έπιχείρησι, θά του άπέδιδε πολύ περισσότερα, και με λιγότερους κινδύνους άποτυχίας;

Έπειτα με τό Κράτος ως χρηματοδότη και γενικό διαχειριστή του όλου ζητήματος, θά άπεφεύγοντο και οι κακώς έννοούμενες «οικονομίες» πάνω στους ζωτικότερους παράγοντες της δημιουργίας ενός φίλμ που ή μέχρι τά σήμερα πραγματικότητα μάς άπέδειξε πόσο καταστροφικές είναι για τόν έπιδικώμενο σκοπό.

Παράλληλα όμως με την προϋπόθεσι αυτή, έχουμε άνάγκη από τά «φάτα» τών ξένων και ιδιαίτερώς—στόν τομέα της τεχνικής, και της σκηνοθεσίας. Τό ελληνικό έμφυχο υλικό που υπάρχει για τη δουλειά αυτή έχει άνάγκη μετεκπαιδεύσεως και καθοδηγήσεως.

Άν, λοιπόν προϋπάρξουν, οι προϋποθέσεις αυτές, έτσι μόνο μπορούμε να δημιουργήσουμε κάτι τό καλό με έλλιδες έπιτυ-

χίας για τό άπώτερο μέλλον.

Τελειώνοντας την έρευνά μας αυτή, δέν έχουμε να προσθέσουμε, τίποτα τό νέο. Όσοο μίλησαν πάνω στο θέμα αυτό, τό έξήτασαν από όλες τις κύριες άπόψεις του, και όλοι συμφώνησαν ότι άσφαλώς μπορεί να πάνουμε νάμαστε οι καθυστερημένοι στόν τομέα αυτόν της τέχνης, υπό όρισμένες βασικές προϋποθέσεις. Άς έλλίσουμε λοιπόν, πως όταν ή διεθνής κρίσις κοπάση και άπερισπαστοι ξαναρχίσουμε τόν εγγενή άγώνα της προόδου θά εφρευθόν οι κατάλληλοι άνθρωποι που με άληθινή άγάπη για τόν τόπο μας θά πραγματοποιήσουν τις προϋποθέσεις αυτές, και θά δημιουργήσουν την άρχην μιάς ελληνικής κινηματογραφικής παραγωγής εφάμιλλης τών ξένων.

ΤΑΣΣΟΣ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΝΤΟΥΕΤΤΟ ΒΙΣΒΑΡΔΗ-ΣΕΪΤΑΝΙΔΗ

Τό έξαιρετικό τραγουδιστικό ντουέτο Βισβάρδης—Σεϊτανίδης σημειώνει τόν τελευταίο καιρό μεγάλη έπιτυχία στο Ρ.Σ.Α. και στο κοσμικό κέντρο «Ανδρίτσος» με τις τρεις έπιτυχίες της εποχής. «Χειμωνιάζει...», «Ζηλεύω, ζηλεύω» και «Ένα όνειρο...». Τά τρία αυτά διαλεχτά τραγούδια που άρχισαν να εκλαϊκεύονται και να τραγουδιούνται παντού, έκδοθήκανε σε μουσικά τεμάχια από τόν Έκδοτικό Μουσικό Οίκο Δημ. Περαντζάκη, Πειραιώς 13 Άθήνα.

ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Η εκλεκτή «Ντιζέ» με τη βελουδένια φωνή Καίτη Έπισκόπου σημειώνει συχνά μεγάλη έπιτυχία στο Ραδιόφωνο μαζί με τη διαλεχτή όρχήστρα του κ. Δ. Φραντζεσκάκη. Η Καίτη Έπισκόπου λανσάει και τό μοντέρνο τραγούδάκι «Μορό μου» που είναι μιά από τις μεγαλύτερες έπιτυχίες της.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Φοΐβου Δέλφη «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ» ΠΟΙΗΜΑΤΑ Έκδοσι: Ε. Δ. Ι.

ΟΡΦΕΥΣ

Κυριακή 16 Ίανουαρίου ώρα 10 π. μ.

ΜΟΥΣΙΚΟ ΠΡΩΪΝΟ ΚΟΣΤΑ ΚΟΦΙΝΙΟΤΗ

Λαμβάνουν μέρος όλες οι όρχήστρες με τις τραγουδίστριες και τραγουδιστές τους.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΎΛΗΣ: ΤΑΣΣΟΣ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΥ ΚΡΙΝΑΙΟΥ

ΜΙΚΡΕΣ ΡΑΨΩΔΙΕΣ

ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

Βιβλικό περιεχόμενο το κρουσταλλένιο πρωινό λούζεται στην Μαρτιάτικη κοιλιά της εὐδίας. Τ' απόβροχο σταζοβολάει σε μαργαριταρένιες γάντζες που μαρμαρίζουν στο φωτεινό στόμα του ήλιου.

Το πουπουλένιο αργοπορημένο σύννεφο ταξιδεύει τον Έωθινό του ρεμβασμό προς το λαζουρένιο οὐρανό των Κυκλάδων.

Απ' τάνοιχτο παράθυρο του σχολείου στρουφίζει, αναρριπίζει και ανεβαίνει σαν κορυδαλλός στην άτρεμη γαλανάδα του αϊθέρα το ψαλμοδικό κόρο των παιδιάτικων φωνών. Ένα δροσερό συντριβάνι ευχαριστίας.

Οι φτωχοί «ανυπόδητοι» άγγέλοι ψαλιμουδίζουν την πρωινή προσευχή τους κάτω από τον τυρανικό Ισίο της δασκαλόβεργας. Ω! άς ήταν δυνατόν Κύριε ή άπλή έδούτη μελωδία να πνοίσει σαν ένα μουσικό δροσοβόλημα την καρδιά μου.

Ω! άς ήταν δυνατό να γιομίσει μέχρι τα γείλη την πένθιμη ύδρια των διαλογισμών μου με την δροσερή εύλωττία του πιστεύω της.

Ω! άς ήταν βολετό Κύριε, το κρουσταλλένιο έτοῦτο πρωινό να χαϊδέφει σαν ένα πραντικό χέρι εύλογίας, σαν ένα χουδάτο φερό άρχαγγέλου το συλλοισμένο μου μέτωπο!

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΪ

Ένα τραίνο περνάει άνάμεσα από την άνθισμένη κοιλάδα.

Οι άσπροι θυσανωτοί καρποί που στρουφίζουν στον άνεμο ύψώνονται σαν θυμίαμα.

Στόρφοινο σύθαμπο μακρινή καρμάνα ήνει τον Κύριον κι' ό σβυσμένος αντίλαλος ταξιδεύει την προσευχή της στο κρουσταλλένιο ημερώμα.

Αποσπάσματα ήχων και χροσσοί κρικοί ψαλιμών χυμούν άπ' άνοιχτό παράθυρο του τραίνου.

Μυστικά θυμιατήρια, θυμιαίνουν την ρυθμική βοή των ήλιγγων του με άνασαμούς άγριοβιολέττας και οκοίνου.

Βιβλικά τοπία ειρήνης κορνιζώνουν άνοιχτό παράθυρο του τραίνου.

Συλλογισμένα κυπαρίσσια κ' έληες κατεβαίνουν ως την θάλασσα.

Θεοκριτικά κυπροκούδουνα κι' άρρητά μιλήματα νερών άηδονίζουν το λόγο.

Λευκά χωριδάκια ξυπνούν κάτω άπ' το ρόδινο ποσει.

Κοτσούφια μελωδούν το πρελούντιο της ποιμενικής συμφωνίας του Μπετόβεν.

Κι' ό πλούσιος ξένος που βυθίζει τάλλόφυλα μάτια του στο μεγάλο εικονογραφημένο περιόδιό της υπερβόρειας πατρίδας του εκεί δά πλάι σ' άνοιχτό παράθυρο του τραίνου χαμογέλαει κι' άναστενάζει.

Ό Ξένος που άναθυμιάει την υπερβόρεια πατρίδα του που δεν ξέρει το φώς και τάπλά σχήματα τις ώραιες μορφές και την μουσική του τοπίου χαμογέλαει κι' άναστενάζει.

Ό Ξένος που κάθεται εκεί δά δίπλα σ' άνοιχτό παράθυρο του τραίνου σκουπίζει με το μαντίλι του τα μουσκεμένα του βλέφαρα και χαμογέλαει κι' άναστενάζει.

ΤΟ ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΤΟΥ ΜΟΖΑΡΤ

Στόν λιθόστρωτο αὐλόγυρο του Μοναστηριού άναθροίζει μία λεύκα.

Η άσημόφεγγη φυλλοσιά κάτω άπό το χρυσορόδινο Χαίρε του ήλιου ψαλιμοδεί το Άλληλούια του Μόζαρτ.

Είνε μία περίπαθη μουσική μου-
(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ 1943

Τό 1943 έκλεισε και την τελευταία σελίδα του. Ένας χρόνος άκόμα πέρασε. Ένας χρόνος, όμως άξιοσημείωτος στα πνευματικά και έκδοτικά χρονικά μας. Είπα άξιοσημείωτος, ή έκφραση μου δεν είναι υπερβολή. Η μία έκδοση διαδέχεται την άλλη, κι' ένας οίκος συναγωνίζεται τόν άλλον στην έκλογή των έργων και στο κλλιτεχνικό της έμφάνιση. Πρωτότυπες έργασίες, μεταφράσεις, δικάμια, μελέτες, ήμερολόγια. Μυθιστόρημα, διήγημα, ποιητικές συλλογές. Όργανός έκδοτικός, μά παράλληλα και καταναλωτικός. Έδώ και λίγα χρόνια θυμάμαι πώς τα περιοδικά δργάνωναν καρπάνες και οι έκδοτες έδιναν συνεντεύξεις για τό πώς θα μπορούσε να βρεθί ό τρόπος να κινηθί τή ενδιαφέρον του άγοραστή και να πλατύνη ό κύκλος του κοινού που διαβάζει. Κατ' άπό τήν πείρα των συνθηκών και τα δύο προβλήματα για την ώρα τουλάχιστο έρθηκαν τή λύση τους. Δημιουργήθηκε κοινό που διαβάζει και ό κύκλος των άγνωστών έπως μας πληροφοροῦν τουλάχιστο οι βιβλιοπώλες πλάτυ έ κατά πολύ. Ποιοι είναι οι λόγοι και ποιές οι αιτίες; Είναι πολύ και διάφοροι. Υπογραμμίζω κυρίως τις ειδικές συνθήκες που δημιουργήσε ό πόλεμος, κι' διαπλάτυνω του όριζοντα, τα νέα προβλήματα που θέτει ή κατάσταση στο πολύ κοινό, ό πληθωρισμός του χρήματος και τόσα άλλα. Ίσως όταν έκλειψουν οι ειδικές συνθήκες να περιοριστή ό κύκλος του άγνωστικού κοινού. Είναι όμως δέξιο πώς σπάσαμε τόν περιορισμένο κύκλο του άγνωστικού κοινού. Σφύγαμε άπ' τα παλιά πλαίσια, τό βιβλίο και τ' άπαιτήστερο τό έλληνικό άπόκτησε άγνωστος.

Οι ήθελα να έπικταθώ όσο τό δυνατό περισσότερο και να άγκαλιάσω με μία ματιά όλα τα βιβλία της χρονιάς, ό χάρος δεν μου τό
(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

ΠΙ Ο Ι Η Σ Σ Η

ΣΤΟ ΣΤΑΒΡΑΔΕΡΦΟ ΜΟΥ ΛΑΠΑ

Χαμήλωσε ψηλή κορφή, του σταβραητού φτερούγα κι' άσκώστε τον ψηλά, ψηλά μέσα στην άύλη ρούγα να ποτιστή μ' άθάνατον αϊθέρα και να γράψη ξανά τ' ώραίο του στόρημα, τό φώς σας να μου
(άστράφη)

Θά τόν κεράσουν οι ούρανοι τό άστρόφλογο τό μέγα τις νύχτες μεσ' την έρημιά με συντροφιά τό Βέγα. Οι κάπες θά σαλέψουν στις γέριες τις πλάτες θ' άστράψουν τα πριόβολα και θά σειστούν οι έλάτες.

Χαμήλωσε ψηλή κορφή και σεις άητών φτερούγες χαρείτε νιές τό διάβα του κι' άγαπημένες ρουγες Βοσκοί της Λιάκουρας καλοί βαρβάτε τό καλάμι άπόψε ό Λάπας σας πατεί, δέξου έλατία τό βλάμη

Στή νύχτα του Σαρανταριού με τή γιδίσια κάπα τό φίλο και σταβραδερφό τό Λιβαδίτη Λάπα. Βουνα της Λιάκουρας ψηλά που λάμπετε μέσα στο φώς που τρέφετε τούς σταβραητούς, περνά ό σταβραδερφός
ΦΟΙΒΟΣ ΔΕΛΦΗΣ

ΜΗ ΚΛΑΙΣ ΚΙ ΕΣΥ...

Στην Άννα Καρ...

Άγαπημένη, έκόντεψε ή ώρα να σ' άφήσω — σε κόσμους ξένους κι' άγνωστους να ζήσω μακριά σου — δίχως ποτέ, μήτε στιγμή, να σ' άπολημονήσω, μά με τ' άγέρι τα φίλια θά στέλνω συντροφιά σου.

Ποιος ξέρει, εκεί στο άγνωστο, ή τύχη τί μου γράφει, τάχα τή μοίρα μου θά βρω χαρούμενη κι' αυτή; ή μήπως μαύροι δυστυχίας με καρτερούνε τάφοι κι' ένα στεφάνι άκάνθινο για με θάχη πλεχτεί;

Μά τί τή θέλω τή χαρά, τέτοια χαρά μακριά σου, του χωρισμού τό θλιβερό τό σκότος σαν με ζώνει, τό θείο φώς που άγαπώ, τό φώς άπ' τή ματιά σου, σα δε θά βλέπω άνέσπερο τή θλίψη μου να σώνη.

Της Ξηνητείας τό βότανο, ποτέ δε θεραπεύει κάθε πληγή που θ' άνοιχτή στοῦ χωρισμού τήν ώρα, τώρα που φεύγω άγάπη μου ό πόνος μου θεραπεύει, μη κλαίς και σὺ και φτάνει μου της Ξηνητείας ή μόρα.

Άνθρώπινα

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΙΑΣΙΟΣ

ΗΡΑΚΛΗ Θ. ΜΑΛΛΩΣΗ

ΠΑΛΗΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Σάτυρα της εποχής

(Η σκηνή στους τάφους του Κεραμεικού. Μισοσκόταδο).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Βαρέθηκα να ζω πιά εδώ κάτω, στη σκοτεινή τή χώρα του θανάτου με συντροφιά παντοεινή μου μόνη τόν Άδη και την Περοσφόνη. Η σκοτεινιά, που τόσα χρόνια ζω, κοντεύει να με κάνη σα χαζό: Στόν Άδη, λοιπόν, είπα νέτα-σκέια, πώς θέλω να ξεσκάσω μία βραδιά, ν' άκούσω και λιγάκι Όπερέτια...
(έμφανίζεται ό Κέρβερος)

ΚΕΡΒΕΡΟΣ

Άι! Έδριπίδη! Μη βγάλεις τσιμονδιά! Άπ' τών Νεκρών, πώς έφηνες, τήν τάξη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Τήν άδεια έχω, Κέρβερε, εν τάξει...

ΚΕΡΒΕΡΟΣ

Και που θά πās, μεγάλε τραγικό;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Στό... «Μοντιάλ» ή και στο... «Περοκέ»! Να δώ, κι' εγώ, γαμπίτσα μία σταλιά, που δεν τή βλέπαμε στα έργα τα παλιά! Να δώ και τούς μοντέρνους συγγραφείς — άληθινούς τεχνίτες της γραφής — που, καθώς άκούω και στόν Άδη γράφουν, Όπερέτιες σ' ένα βράδι! (Έρχετ' άπό τό βάθος ό Σοφοκλής)

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Τί να συμβαίνει, τάχατ' εδώ πέρα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Εγώ 'μαι Σοφοκλή μου, καλησπέρα. (ό Έδριπίδης προχωρεί να φύγη)

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Συνάδελφε, για που με τόση φούρια;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Πάω να δώ τα έργα τα καινούρια, που παίζουμε τα θέατρα εδώ πάνω: Γαμπίτσα ως τό γόνατο κι' άπάνω!

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Τήν δρεξή σου νάχα...

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Δεν είν' αυτό μονάχα, γιατί — καθώς τα λέμε τώρα μόνοι — ξεπέσαμε, βοέ Σοφοκλή μου, άρκετά, κι' άπ' τήν Ηλέκτρα και τήν Αντιγόνη, ό κόσμος προτιμάει... τις Καλουτά!

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Μās φάγατε, λοιπόν, ό Έδριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Ό... Σακελλάριος με τόν Έδαγγελίδη! Και, Σοφοκλή μου, τώρα να σου πώ, τα έργα μου κι' εγώ δεν τ' άγαπώ! Άπ' τόν καιρό που είδα έργα νέα, δεν παριστάνω, πιά, τό συγγραφέα! «Δεν έχοννε καμιά πρωτοτυπία! Ό διάλογος δεν είναι φυσικός! Τους λείπ' ή Ύψηλή Τεχνιοτροπία...» μούγραφεν ό Αίμ. Χ., ό κριτικός!

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Στό νόημα της Τέχνης για να μπούμε, άν είχαμ' Έδριπίδη, λίγο νού, θάρρεπε, πούν να γράφουμε να δούμε κανένα έργο του... Συναδιδού!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Αυτός, θαρρώ, πώς γράφει κωμωδίες, τόσο λεπτός και ξεκαρδιστικός,

που μπαίνουνε γελώντας οι κυρίες και φεύγουν... μελαγχολικές!...

(έμφανίζεται κάποιος)

ΚΕΡΒΕΡΟΣ

Κάποιος ληστής, μου φαίνεται, στο βάθος!

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Βοέ Κέρβερε, ό Σαίξπηρ, κάνεις λάθος!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Καλώς τονε τό Σαίξπηρ, τόν τρανό, που ή δόξα του περνάει τόν ούρανό!

ΣΑΙΞΠΗΡ

Έυχαριστώ για τα καλά σας λόγια, μά τώρα πιά, μεγάλοι τραγικοί, τα έργα μου κλειστήκαν στα ύπόγεια και τόν Άμλέτο μου τόν τρώνε οι ποντικοί!

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Τόν κόσμο, τώρα πιά, δε συγκινείς;

ΣΑΙΞΠΗΡ

(έμπιστευτικά)

Άπό τούς τοείς μας, τουλάχιστον, κανείς! Κι' άν άμφιβάλλετε, άκούστε: Κάποιο βράδι — θά σās τό πώ χωρίς ντροπή — έστειλα τόν Άμλέτο μου στην Άνδροάδη και τόν άπέροισεν ή Κριτική Έπιτροπή!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ—ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Και τώρα τι θά κάνεις, ό Σαίξπηρ;

ΣΑΙΞΠΗΡ

Με σήκωσεν ό διάλογος και με πήρε, μά σκέπτηκα πώς θάτανε σωστό και άλλη μία φορά να δοξαστώ...

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Για πές μας, με ποιο τρόπο μαγικό;

ΣΑΙΞΠΗΡ

Θά κάνω τόν Άμλέτο μου... ταγκό!
(έμφανίζεται κάποιος)

(Η συνέχεια στο έρχόμενο)

Π. ΒΑΡΔΗ

ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΡΩΜΑΙΟΣ και ΙΟΥΛΙΕΤΑ του Σαίξπηρ

Η υπόθεση της λυρικής τραγωδίας «Ρωμαίος και Ιουλιέτα» είναι παρμένη από τους καυγάδες που γίνονταν ανάμεσα στις άρχοντικές οικογένειες της Ιταλίας...

Πηγή, λοιπόν, του θέματος, από κοινωνική πλευρά, είναι η άρχοντιά με τις συνήθειες της. Ωστόσο όμως η κοινωνική περίοδος όπου έζησε ο Σαίξπηρ χαρακτηρίζεται από την παρακμή της φεουδαρχίας και τη γέννηση μιας άλλης κοινωνικής τάξης...

Στο έργο του επίσης «Ρωμαίος και Ιουλιέτα» φαίνεται καταφανώς η άνοτεροτητα του άρχοντα Ρωμαίου προς τον άσπυ φαρμακοπώλη, όταν του λέει περιφρονητικά να πάρει τα χρήματα που...

του δίνει. Η συμπεριφορά αυτή του Ρωμαίου δείχνει, στην πραγματικότητα, το φόβο της φεουδαρχίας για το γοργό πλουτισμό της τάξης των έμπορευμένων και το ζηλότυπο μίσος της...

Αλλά αφού οι βασικές πηγές της τραγωδίας είναι αυτές που αναλύθηκαν με γενικές γραμμές παραπάνω, ποιά ήταν το ήλιό που χρησίμευε για την άρχιτεχτονική του άριστουργήματος αυτού, από την άποψη της ζωγράφησης του δυνατού αίσθηματος...

Ο Σαίξπηρ τώρα στηρίχτηκε πάνω σε κανένα απ' αυτά τα κείμενα ή έγραψε την τραγωδία του παίρνοντας την υπόθεση όπως σώθηκε από την παράδοση; Πάνω σ' αυτό το σημείο οι Σαίξπηρολόγοι δεν έδωσαν καμιά τελική λύση...

Π. ΒΑΡΔΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Φόβου Δέληφ

«Ο Ανθρώπος της γής»

Είναι το δεύτερο βιβλίο του Φόβου Δέληφ που περσσε, στα χέρια μου. Είναι ένας μικρός τόμος, με έπιστολές, στοχασμούς, άποσπάσματα κ.λ.π. Είναι φανερό και με το τομίδιο αυτό πως ο άγρότης αυτός ποιητής έχει πολλά να μάς πεί...

Δ. Αβραμοπούλου

«Ανθρώπινες Ιστορίες»

Ηρωϊσμό θα έλεγα το σκόψιμο του Αβραμοπούλου πάνω στις πιο βρώμιες πτυχές του κοινωνικού μας πολύπτυχου Με άρκετη διαρακτικότητα έσκυψε πάνω από τους ήρωές του και τους ξεγύμνωσε με μια συμπαθητική έπιμονή...

X. Α. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ο «Καλλιτεχνικός Κόσμος» κρίνει τα βιβλία που του στέλνονται σε δυο αντίτυπα και αναγγέλει εκείνα που του στέλνονται σ' ένα αντίτυπο. ΔΙΟΝ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: «Ανθρώπινες Ιστορίες»...

λές, κυρά Παρασκευή μου, αυτό που έπαθα εγώ είναι το μεγαλύτερο κακό που μπορούσε να πάθω μια κοπέλλα άπροσπάτευτη σαν έμένα. ΠΕΤΡΟΣ (προμαγμένος τρέχει κοντά της).—Τι έπαθες Κατινιώ μου τίλη γρήγορα. ΠΑΡΑΣΚ.—Καλέ τίποτα, νά, εκείνο το παλητόμαρο ο Νίκος την παράτησε και γι' αυτό. ΠΕΤΡΟΣ (συνέχεται).—Γι' αυτό Κατινιώ μου κάνεις έτσι; εγώ είμαι τίμιος άνθρωπος τό πρωί σου είπα κάτι, σου υπόσχημα' ότι δεν άλλαξα γνώμη και κρατώ τον λόγο μου. ΠΑΡΑΣΚ.—Έμένα να με συμπάθωτε φεύγω γιατί έχω δουλειά (στο κοινό). Τώρα θα ξεσπάση ή μόδρα. (Φεύγει). ΚΑΤΙΝΙΩ.—Δεν είναι μονάχα αυτό κύρ Πέτρο, είναι και κάτι άλλο πιο μεγάλο. ΠΕΤΡΟΣ.—Νά τάκούσω Κατινιώ μου, αυτό τό πιο μεγάλο και τό πιο τρανό. ΚΑΤΙΝΙΩ.—Ντρέπομαι. Μά... μιά και μου φέρεσαι τόσο καλά θά στο πω. ΠΕΤΡΟΣ.—Πέστο Κατινιώ μου εγώ είμαι για σένα. ΚΑΤΙΝΙΩ.—Κοπέλλα ήμουν,

ΜΙΚΡΑΙ ΡΑΨΩΔΙΕΣ

«Συνέχεια από την 3η σελίδα» σκεπμένη από λυγρικά δάκρυα κι άθεράπειτη νοσταλγία. Είναι μια μουσική που άποχαυρετάει τό φως και τον Έρωτα, τό χαμόγελο και τη γυναίκα.

Είπε ένα πέλαο ήλιον που βρουχίεται κι' άφροτινάζει την άγώνια της φούγκας του στην άκοή του Αιωνίου.

Χαμηλά στην ρίζα της κι' άσημένα φλέβα νερού συνεχίζει στο ίδιο πινάχαιο μοτίβο την ιστορία της Μοίρας του.

Οί φτερωτοί άλήτες των ουρανών, τά φέλαρα σπουρχιττα συντριβάνιζον τά Ώσανά των πρὸς την μακρινήν άβέβαιη θάλασσα των Παραδείσων.

Κ' οί μεγάλες Σκιές της νύχτας, οί φθαμβευτικές σημαίες της Νύχτας που ταξιδεύει στο έβένο φορείο της από την έξωτική Θούλη των Άντιπόδων, ριπίζουν και τραγουδάνε στον άνεμο.

Κάτω από τά παρθενικά της βέλαρα ξεπνούν έαρινές άστροθάλασσες και την ακολουθεί ο λαός των ένυπνίων καβάλλα στους φτερωτούς Δράκοντες και τις γυρτές των Βιβλικών Άποκαλύψεων.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΠΑΝΑ

Την πρώτη νύχτα που τό φεγγόβολο άστέρι των Μάγων μεσουρανίζε πάνω απ' τη γη των θραίων Θεών ξεπνούσε στη λόχη τ' άρκαδικού του δρυμού άλαφιασμένος ο Πάνας.

Η τριχάτη προβιά του άνετριχούσε από άνεξήγητο ρίγος και τό τραγίσιό μισοκόρμι του παράλυσε τάνιστόρητο δέος των νικημένων.

Βύθισε τις όπλές του στάλαφρυ δροσερό χώμα κι' άφουγκράστηκε.

Τό πανάραχο μυστήριο της νύχτας περετύλιγε τό έλατόδασο. Μήτε άναθρόσυμα φύλλου μήτε άνασόχθισμα νερού! Οί κέδροι απ' όλουθα χαόνταν στην άστροκή άπομόνωση του μεσουκτιού τους Μόνο ο βαλμός παζαβόλας τον οικιανό μανδραγόρα του στο ληθαργικό άποκάρωμα των φύλλων.

Ο Πάνας τρεμούλιασε! Στην καρδιά του όλοένα κατελάγιαζε σέ παγομένη σποδή ή γαλανή φλόγα των θρούλων του.

Τό έκφρονικό πνεύμα του πανικού μαστίγωσε την προβιά του. Με σιγανό βογγητό πληγωμένου ζώου σύρθηκε προς τις γνώριμες θράνες, που κοιμώνταν οί νύφες.

MONMARTRE NEA ΣΗΜΕΡΟΝ APRES — MIDI Με νέο πλούσιο Πρόγραμμα Βαριετέ και με την εξαιρετική Ορχήστρα ΤΖΑΖ του μαέστρου ΛΕΒ, τραγουδι ή δις ANNITA Κομφερανσιέ ΠΥΡΠΛΑΣΟΣ. Πέμπτη, Σάββατο, Κυριακάς και εορτές APRES — MIDI 4 1/2 — 7 1/2 Κωδικιπώνος 11— Τηλ. 82.898

τόν άγάπησα μά δεν περίμενα να μου φερθή έτσι πρόσχυα. Μούλεγε ήμωρφα λόγια και άφου είχε έξασφαλίσει την καρδιά μου μου πήρε και την τιμή μου. Άπό χθές έννοιας κάτι μέσα μου και όταν σήμερα τού είπα πως θά γίνο μητέρα μ' έδιωξε με τό χειρότερο τρόπο. (Κλαίει) ΠΕΤΡΟΣ.—Τότε να τρέξω να τον βρω τον παληάνθρωπο και με τό ζόρι έν άνάγκη και με την άστυνομία να σέ στεφανωθή. ΚΑΤΙΝΙΩ. (Πικραμένη-πεισιτομένη).—Όχι! Δεν θέλω ποτέ τό παιδί μου να γνωρίση έναν τέτοιο παληάνθρωπο για πατέρα.

ΠΕΤΡΟΣ (Βγάζει τό καπέλλο του).—Τότε αν προτιμάς άς γνωρίση τό παιδί σου έναν πατέρα σαν έμένα. ΚΑΤΙΝΙΩ (Συγκινημένη λέει στην άγαλιά του).—Πέτρο είσαι ο πιο χυσός άνθρωπος που έχω γνωρίσει. ΠΕΤΡΟΣ.—Σέ ευχαριστώ, και να είσαι βεβαία πως θά σέ κάνω πολύ, μά πολύ εύτυχισμένη. ΑΥΛΑΙΑ

Τά έξαίτια γιανά μέλη άκνη τούσαν κερυνοβλημένα από μουσικό θάνατο.

Τόν άμάλαγο κόρφο τραγουδάνε ο άνεμος, με παγωμένα φιλήματα. Σιά χρυσά τον μαλλιά που έφέγγριζαν στο σκοτάδι μελιολόδι, κεντούσε μ' έπίγειες δροσοστάλες άστερισμών ή Άρχαδική νύχτα.

Και τότε ο Πάνας που έννοιωσε τό έπίβουλο σκοτάδι, Άχερουσία μ' άθούρα κώματα να στενεύει όλόγουρα του, λησιμόνησε πός ήταν Θεός!

Τάνεξηγητο μυστήριο ξανάδινε την ανθρωπινή άνημποριά και τό ανθρωπινό δέος στην παραμυμένη καρδιά του. Η άδυσώπητη βουλή του πεπρωμένου στεκόταν δίπλα του!

Μπουσουλώντας σύμφηκνώς τά χείλη του έγγερμου κι' άφέθηκε στο σκοτεινό ήλιγγο.

Τάβυσσολέο στόμα του βαράθρου κατάπτε την συντριβή του. Η πανάραχο Σιωπή έκάλυψε μ' αϊθέριο σάβανο θάνθρωπόμορφο σήμα του στον άνεξερευνητο βυθό του «Τίποτε»!

Τάστερι των Μάγων μεσουρανούσε πάνω απ' τη γη του Δωδεκαθέου την προφητική του άποκάλυψη.

Σύναυγα πλανημένοι βανκόλοι άνεκράλησαν στάλαφρυ χώμα του άκροεσμάτου τό θεικό σουραύλι του.

Τώφρασαν στα χείλη μα κανένας ήχος δεν άνάδασε! Ο πεθαμένος Θεός πήρε μαζί του ως τον Άδη την μουσική του και τό κούφιο κερυμένο σουραύλι δεν ήτανε πιά παρά τό καλαμένιο κιβούρι της μελωδίας του!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΙΝΑΙΟΣ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ 1948

(Συνέχεια από την 3η σελίδα)

έπιτορεί. Άρκοίμε μόνο ν' άναφέρω τά κυριότερα και τά πιο αξιοσημνόνετα.

Πεζογραφία: Τήν «Αιολική γη» του Βενέζη καθός και την επνέκδοση της «Γαλήνης», τον «Βασίλη των Άρθανών» του Μυριέλλη, «Τό θεό Κονάνο» του Κόντογλου, τους «Απόκλήρους του έρωτα» του Παπαζήμα, τον «Παράδοξο Γκόζλο» του Ποπαχωρηίου, τό «Μπουρίνα» και τον «Κοτζάμπαση» του Καραγάτση, την «Άγνή Πολυλά» του Σφαιριανήκη, την «Έκσταση» του Δουντέμη, «Τό κλοκαίρι πέρας» της Σταύρου. «Ο Ναθανάηλ Μαρκός» του Βέρση.

Ποίηση: Τη συμφωνία της ζωής και του θανάτου» του Γ. Σταμπολή, τον «Νυχτερινό Διαβάτη» του Σπ. Παναγιωτοπούλου, τον «Άθρωπο με την τσάπα» και την «Άγροτική συμφωνία» του Φοίβου Δέληφ, τά «Ιερά» του Γ. Σ. Δούρα, τη «Δοκιμασία» του Ρίτσου τά «Ραγισμένα σήμαντρα» του Γ. Κόλλια. Σημειώνω σ' άλλα είδη του λόγου τά «Πρόσωπα και κείμενα» του Γιάννη Παναγιωτόπουλου, τη «Μήσησ στον ποιητικό λόγο» του Γερ. Αμπάτη, τό «Γόρω από τό θέατρο» του Η. Κατσόλη. Κάθε άλλο παρά πλήρης είναι ο κατάλογος μου είμαι όμως υποχρεωμένος να περιοριστώ στα πλαίσια της στήλης μου γι' αυτό και ζητώ συγγνώμη για τις τυχόν σημαντικές παραλείψεις. Ηροσθέτω μόνο δυο λόγια για την αξιοπρόσχητη προσπάθεια των έκδοτών των δυο ήμερολογίων της «Φιλολογικής Πρωτοχρονιάς» του Μαυρίδη και του ήμερολογίου «Ορίζοντας» του Βαγιάνου.

Ο ποσοτικά σημαντικός άπολογισμός της χρονιάς δεν ύστεραϊ ποιστικά. Μέσα στα φεστιβάλ έιβλία είναι μερικά όπως ή «Αιολική γη» που πήραν μιά ξεχωριστή θέση στα γράμματα μας. Είδαν τό φως διαλεχτά βιβλία τό χρόνο αυτό. Όχι άδικαιολόγητα στην αρχή του άπολογισμού αυτού τόν ένόμωα αξιοσημείωτο και έτιμνω στην έκφρασή μου αυτή.

X. Α. Β.

Κυκλοφόρησε Ο ΟΔΗΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ 1944 - 1945 ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 13

ΚΑΤΙΝΙΩ

Σκέτες ρομαντικό υπό του κ. ΦΡΙΣΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου) ΝΙΚΟΣ.—Δε σέ καταλαβαίνω γιατί δεν μιλάς καθαρά; ΚΑΤΙΝΙΩ (φοβισμένα).—Νά μου φαίνεται ότι θά γίνω μητέρα. ΝΙΚΟΣ.—Μπράβο.Και ύστερα; ΚΑΤΙΝΙΩ.—Νά στο είπα να χαρής και εσύ μαζί μου. ΝΙΚΟΣ.—Έγω τι δουλειά έχω με τό παιδί που θά κάνης; ΚΑΤΙΝΙΩ (κατάπληκτη).—Νίκο πως μιλάς έτσι; ΝΙΚΟΣ.—Πώς θές να σου μιλήσω; ΚΑΤΙΝΙΩ.—Μά τό παιδί που θά γεννησω είναι δικό σου, είναι δικό μας. ΝΙΚΟΣ.—Δικό σου άσφαλώς είναι, μά που ξέρω ότι είναι και δικό μου. ΚΑΤΙΝΙΩ (βγάζει μιά φωνή τρόμου).—Νίκο πως τό λές αυτό; μήπως είμαι καμιά του δρόμου; ΝΙΚΟΣ.—Άκου να σου πω. Έμένα δεν μ' άρέσει να καταπιάνομαι με τέτοια πράματα. Έγώ σήμερα φεύγω περιοδεία στα Βαλκάνια και ποιάς ξέρεις αν θά γνωρίσω και ποτέ θά γνωρίσω. Κάνε λοιπόν τό παιδί, δώσε το στο βρεφοκομείο για νάσαι και σ' έλεύθερη να κυτάξης τη δουλειά σου. ΚΑΤΙΝΙΩ.—Έτσι μου μιλάς και γώ πιστεύω πως μ' αγαπούσες (κλαίει). ΝΙΚΟΣ.—Άγάπη! Τι θά πη άγάπη. Άγάπη θά πη πόθος και γλέντι, ο ένας ποθεί τον άλλον, γλεντάνε και όταν βαρεθούνε παίει να αγαπά ο ένας τον άλλον. Γι' αυτό μικρή μου μην κλαίς

και θά χαλάσης τό ρίμελ των ματιών σου. Γειά σου λοιπόν και κάνε όπως σου είπα (Φεύγει) ΚΑΤΙΝΙΩ (έξαλλη).—Νίκο! Νίκο! (Πέφτει σ' ένα κάθισμα και ανάλυσται σε λυγμούς). Μπαίνει μέσα ή κυρά Παρασκευή ΚΑΤΙΝΙΩ (κλαίγοντας).—Κυρά Παρασκευή μου τον έχασα. ΠΑΡΑΣΚ.—Δεν σέ καταλαβαίνω εξήγησε μου. ΚΑΤΙΝΙΩ.—Νά τον Νίκο τον αγαπούσα, ή μάλλον αγαπιόμαστε τώρα 15 μήνες (με πόνο) του τά έδωσα όλα, την ψυχή μου, την καρδιά μου και ότι πολυτιμώτερο έχω μιά κοπέλλα, την τιμή μου. ΠΑΡΑΣΚ. (κονιά χαρακτηριστικά τό κεφάλι).—Κατάλαβα. ΚΑΤΙΝΙΩ.—Δεν κατάλαβες τίποτα, τό πρώτα έχει και συνέχεια. ΠΑΡΑΣΚ.—Δηλαδή; ΚΑΤΙΝΙΩ (της κάνει σήμα).—Μέσα στα σπλάχνα μου νοιώθω κάτι να κινείται ΠΑΡΑΣΚ.—Θάχωμε και γεννητούρια; ΚΑΤΙΝΙΩ (κατεβάζει λυπημένη τό κεφάλι).—Ναι! Τι θά κάνω, τι θά κάνω μόνη κι' έρημη; ΠΕΤΡΟΣ (είσέρχεται χαρούμενος).—Γειά σας. ΠΑΡΑΣΚ.—Καλώς τον. ΠΕΤΡΟΣ.—Τι χαμψάρια. ΠΑΡΑΣΚ.—Ευχάριστα (κομπιάζοντας). Δηλαδή όχι τόσο ευχάριστα όσο τά νομίζεις. ΠΕΤΡΟΣ.—Μήπως συμβαίνει τίποτε κακό; ΠΑΡΑΣΚ.—Δηλαδή όχι και μεγάλο κακό, κάτι μικροπράματα. ΚΑΤΙΝΙΩ.—Μικροπράματα τά

Γ. Ε. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΝΟΥ

- ΔΙΗΓΗΜΑ -

Το θέατρο ήταν κατάμεστο κόσμο. Μια βαρέα ατμόσφαιρα κρεμόταν από τους χρυσοστόλιους θόλους και πίεζε τα στήθη του κοινού που άφωνα συγκρατούσε τη πνοή του και μ' ασάλευτα μάτια παρακολουθούσε τη σκηνή. Δεξιά, δύο μηχανικοί του ραδιοφωνικού σταθμού είχαν στήσει τα μικρόφωνα. Ήβαιζε ο διάσημος ήθοποιος, ο αγαπημένος, ο ήρωας, ο ήπιος. Άντηχουσε η φωνή του παράξενα, και μιά χλωμάδα άσυνήθιστη είχε χυθεί στη μορφή του. Η παράφορη ματιά του γεμάτη άστραπές ήλεκτριζε τα πλήθη. Και το ψηλό του μέτωπο λουσμένο στον ιδρώτα, ύψωνόταν περήφανα, δυνατό, πάνω από την ματαιότητα που τον περιζώνε.

Ήταν μιά ανέκφραστη βραδιά για τη λεπτή του ψυχή. Για κείνον, τον ιδεολόγο καλλιτέχνη, για τον γενναίο ψυχο, που ήξερε μόνο να δίνει χωρίς ποτέ να ζητά...

Κι όμως είχε δώσει τη ψυχή του, και το άρνηθηκαν την αγάπη. Τον είβρισαν οι μικρόφυχοι. Τον πρόδωσαν οι φίλοι του. Και τον είβρισαν εκείνη, η γυναίκα που τον στοίχιωσε τους λογισμούς...

Γι' αυτήν πρώτη φορά, άφρονε παράμερα τον κατακτητή, και μίλησε άθωα, εγκατελήφθηκε παιδικά στην άγνη άγκαλιά αυτής που το δούφανε την εμπνευση. Απόψε γιόρταζε... Πόσο σκέψεις, πόσα όνειρα, δεν είχε σε άλλθεια πλάσι για τη μέρα τούτη... Κι όμως το χάραγμα τους βρήκε χωρισμένους. Γιατί; Μα πώς να δοθή άποκριση, σ' έναν φαντασιοκόπο που νόμιζε πως τον αγάπριαν ενώ πραγματικά, τούχε άποκλείσει την αγάπη; Μήπως έφτιαγε εκείνη αν δεν γεννήθηκε στη καρδιά της ο έρωτας;

Ίσως ήθελε να θυμώσει. Μά εκείνος την κατανοούσε τόσο πολύ...

Στάθηκε άποτομα. Μπρός του έβλεπε τον κόσμο άκίνητο στη θέση του, και τα μάτια όλα διάπλατα, καρφομένα στα δικιά του.

Απόψε, ποθοός να ζήσει μονάχος. Κι όμως έπαιζε. Θα τον άκουγε άραγε εκείνη; Θα καταλάβαινε ότι μυστικά της έστελνε τα χρόνια πολλά μ' αυτή τη φωνή που παλλόταν απ' το πάθος που ξεψυχούσε; Ήθελε να της πη την αλήθεια. Να της δώσει να καταλάβη ότι την αγάπησε πολύ. Όχι θεέ μου... Θάταν άδικο αν θριάμβευαν τα μίστη των άντιζήλων της...

Από το υποβολείο ο γέρο υποβόλεας τούκανε νόημα να συνεχίση. Μ' αυτός δεν άκούσε. Ήστράφηκε δεξιά και κοίταξε τα μικρόφωνα. Νόμιζε ότι άνάμεσα τους είδε τα μάτια εκείνης. Και δλη του ή τέχνη άπευθυνόταν στην όπτασία της που χανόταν πιά στην καταχνιά της μάταιης θυσίας. Χωρίς άλλο θα βρισκόταν στο μικρό της σαλόνι και μαζί με τους καλεσμένους θάκουγε απ' το ραδιόφωνο τη μετάδοσή του.

Κι' άλομονο, κανείς δε θάμάντευε πόσο πόνος κρυβόταν πίσω από κάθε λέξη του θεατρίνου, που τον κατηγόρησαν ότι το έπαγγελμά του χρωματιζε κάθε του έκφραση.

Την είχε πρωτοσυναντήσει μιά βροχερή βραδιά σ' ένα κέντρο. Μιά μουσική παθητική έσπρωχνε τα κορμιά σ' ένας χορού το σφιχτά, κάλλισμα, κι άνάλυε τις καρδιές στην εξομολόγησή. Ήταν μιά γνωριμία πρωτότυπη. Ήνα αντίκορμα φλογερο, μιά ένωση αθόρμητη, κάτι που όπισ εκείνη του είπε, λεγόταν συμφωνία αίσθημάτων. Μιά λάμψη έκανε τα μάτια ξάφνικά να λάμψουν παράξενα, και τη φωνή τους να τρεμοπαίζει δειλά σαν το φως κάποιου άστρου μακρουλού.

Χωρίς καρμιά σκέψη, μακρτά από κάθε ύπολογισμό έβη από τα κοινά όρια των έρωτοπόθων, την αγάπησε άπέραντα, όπως μόνον οι φυχές των μεγάλων φαίρου ν' άγαπούν. Της δόθηκε μ' εμπιστοσύνη, τυφλά, μ' ένα αίσθημα Μαρτινικό, μ' ένα πάθος περασμένης εποχής. Αιτός, ένας που γνώριζε τις γυναίκες όσο λίγοι, που ζούσε στην ψευτιά στην ματαιότητα, στη βιτρίνα αυτή της ζωής που λέγεται θέατρο.

Πολλές νύχτες, σαν οι στοχασμοί του του πέραν τη σκέψη στις θαμπές όνειροπολήσεις, και τον συντρόφους νοηελικά σούς ατέλειω-

τους ρεβδαμούς του ή σελήνη, άναρωτιόταν αν έπρεπε ν' άγαπή τη τόσο πολύ.

Όμως τα άδολα και έξατερα μάτια της τούδιωχαν μακρτά κάθε έρωτηματικό που ή πετρα του ήθελε να του δώσει. Στερνή σωτηρία στον φοβερό σπαραγμό όπου μοιραία δηγιόταν. Και μιά νύχτα, ένα βράδυ που ή αύγουσιαιτική νύχτα είχε ντυθεί στη πιά έρωτική άσημένα στολή της, χώρισαν. Και το φγγάρι που σάλαζε από ψηλά κάποιες παραμυθένιες άνταύγειες τ' ούρανο, ταξείθευε γαλήνιο τον αιώσιο όρόμο του γλυστρώντα άνάλαφρα σαν έρωτικό πάνω απ' τις κορφές των δένδρων που παρέστεκαν δουζοί μάρτυρες του ρωμάντσου του που τέλειωσεν, της τελευταίας σελίδας αυτής της αγάπης που κοβόταν μ' ένα όχι. Πολλοί, σκεδόν όλοι χωρίζουν. Άλλά πόση διαφορά υπάρχει σε κάθε χωρισμό. Τέβλεπε καθαρά, χωρίζαν άδικα. Τους χώριζαν άλλοι. Ήκαινος ήταν δυνατό. Ήξερε πως να περριφρονεί, άλλα γνώριζε και πως να άντιμετωπίζει.

Ήές μου λοιπόν το ναί άφου αυτό οέ κυριαρχεί. Της είχε πει με στερνή έλπίδα. Θα θριάμβευαν. Θα νικούσαν. Και όλοι οι νινιμένοι θα έσκυδαν το κεφάλι στη με γαλή αγάπη του, και θα γινόταν μετά φίλοι, σαν όλους τους άλλους. Άδικος όμως πήγε ο κόπος του, μάταιη ή έλπίδα. Η άποφροή του μερίας άθόρυβα από ένα κουρασμένο της όχι. Είχε κάνει λάθος, και τού ζητούσε συγνώμη...

Δεν τού αγάπησε ποτέ της. Ήταν γι' αυτήν μιά άσημαντη περιπέτεια.

Άκούστηκε από ψηλά ένα γλυκό, νυσταγικό παληό τραγούδι. Ής κι' αυτό οι γρύλοι βουδάρθηκαν.

Γιά όσα κλαίω γλυκειά μου άγόπη...

Υψώθηκε γλυκά ή μελαγχολική μελωδία. Ήσφιξαν τα χέρια για τελευταία φορά. Τι νάκανε; Πώς να φρόταν; Μήπως ο Ρωμαίος θα μιλούσε άραγα στην Ίουλιέτα του; Και χώρισαν σκεδόν άγαπημένα. Ήσουν ένα θήμα... Τούπε άχνά... Ένω για κείνον, ή ήρωίδα που έξφυγε απ' τις σελίδες ενός παληού σκονισμένου βιβλίου.

Συνήλθε. Το κοινό έδειχνε άνοπομονησία. Ξανάβρε τον εαυτόν του. Και συνέχισε τη πρόζα του.

Απόψε γιόρταζεις, ού που αγάπησα, ού που χάθηκες για μένα παντοτεινά. Σου στέλνω μέσα στη νύχτα τους παλμούς της καρδιάς μου που πονά. Δεν είναι όμως ο πόνος μου για ότι χάθηκε. Άλλά γιατί τα μάτια μου έμειναν άδακρυτα απ' το χωρισμό. Ναι... Η αγάπη μου σκορπίστηκε στο διάστημα της μάταιης θυσίας...

Είχε ένώσει τα χέρια του και τα φώτα της ράμπας τον εξαβλάναν ενώ μιλούσε κάτω απ' το παράθυρο της ξανθής πρωταγωνίστριας. Ήθελε να πεθάνω Είπε σιγά ο υποβόλεας!

Όχι! Θάταν άναγνρία μου ο θάνατος αγαπημένη μου. Είπε εκείνος με φωνή που έτραψε. Ξαφνιασμένος ο υποβόλεας διάβηκε τη συνέχεια.

Άλλά πάντα θα ζώ με τη γλυκειά σου άνάμνηση που την κρατήσαμε τόσο άγνη...

Σβύστηκε σαν τη νύχτα απ' την αλύγη ή άνάμνησή σου. Δέ οέ μισό. Όπτε σ' άγαπώ. Είπαι για μέ μιά νυσταγία, μιά άνάμνηση, μιά χροίς πιά φλόγα. Πού είναι λοιπόν ή αγάπη; Πού είναι ή εύτυχία; Μ' άκούσε; Άκούσε τη φωνή μου αιώνια αγαπημένη μου; Κι όμως θεέ μου μ' άγαπούσε...

Έφερε τα χέρια στο στήθος κι' έπεσε. Τήν ίδια στιγμή ή αλλαία έκλεισε βαρέα. Ού το περριώσαν. Και το κοινό έσπασσε σε χερσοκροτήματα που συγκλόμισαν την αίθουσα του θεάτρου. Όρθοι οι άνθρωποι, συγκινημένοι οι κομπέρσοι, ζητωκραύαζαν εκείνον που τούς μίλησε βάρια στην ψυχή. Κάνεις όμως δεν ένοιωσε για ποίό σκοπό έπαιζε, γιατί είχε παίζει με τόσο πάθος. Τα κατάλαβε άραγε εκείνη; Συλλογιζόταν ενώ έσφιγγε σαν χαμένος τα χέρια που τού έδιναν, συνεπαρμένος απ' την όπτασία της νύχτας αυτής της γιορτής της. Όμως αυτό δεν τόμαθε ποτέ...

Γ. Ε. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ

Ημερολόγιον «Ορίζοντες»

Πανηγυρικός και με ξεχωριστά περιεχόμενα που τα κάμνουν περισσότερο έκφραστικά και ενδιαφέροντα οι είδικοί που τα χειρίζονται — κυκλοφόρησε από ήμερών ο νέος, τρίτος τόμος (του 1944) του μοναδικού και γνωστού μας «Ελληνικού Ημερολογίου» — Ορίζοντες» που έκδιδει τα τελευταία χρόνια το «Πρακτορείο Πνευματικής Συνεργασίας». Και ή έφετεινή έκδοση του ήμερολογίου τούτου είναι μεστή από παντός είδους περιεχόμενα (έπιστήμη, τέχνη, διανόηση κ.λ.π.) άνάμεσα στα όποια ή Λογοτεχνία έχει τον λόγον και άντιπροσωπεύεται με τους πιο έκφραστικούς και ξεχωριστούς εκπροσώπους της: Μαλακάσης, Σικελιανός, Ξενόπουλος, Μυριβήλης, Μελάς, Πωριώτης, Ουράνης, Λαπαθιώτης, Κόντογλου, Σταύρου, Παναγιωτόπουλος, Ξεφλού, Δας, Γιαννόπουλος, Λουντέμης, Μπαρλάς, Σπανδωνίδης, Λαύρας, Μαλάμου, Μπεκές, Παπατζώνης, Σπανουδή κ.ά. Έπισης συνεργάζονται ακόμη οι έξής μ' επί κεφαλής τον Αρχιεπίσκοπον: Άσπρέας, Βαλασακάς, Βαϊάνος, Βασιλείου, Βεάκης, Δραγούμης, Θεοδωρόπουλος, Καλομοίρης, Λανίτης, Λάσκαρης, Μενεστρέλ, Νίτσος, Στεφανόπουλος, Σωτηρίου, Τανάγρας, Φέρης κ. ά με παντούλο είδους περιεχόμενα (άρθρα, μελέτες, χαρακτηριστικά σχέδια κ. ά). Οι «Ορίζοντες» θα είναι κι' έφέτος άπόχτημα μοναδικό για τις έορτές κι' εύχάριστο μαζί έντρυφήμα, σ' όλα Πωλείται παντού.

Έκυκλοφόρησε Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ Τραγωδία του Ι. ΖΑΜΠΕΛΙΟΥ (1843) ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑΝ. ΣΙΔΕΡΗ ΕΚΔΟΤΗΣ ΠΑΥΛΟΣ ΔΡΑΝΔΑΚΗΣ Σε όλα τα βιβλιοπωλεία

ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΛΙΚΗΣ Ακόμη ένας θρίαμβος του Θιάσου ΚΩΣΤΑ ΜΟΥΣΟΥΡΗ ΜΑΙΡΗΣ ΑΡΩΝΗ Σαββατοκύριακο 4 παραστάσεις 3 και 5.30 μ. μ.

ΜΟΝΤΙΑΛ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΗΡΩΣ ΧΑΝΤΑ ΓΙΑΝΝΗ ΣΠΑΡΤΑΚΟΥ Συνεχίζεται ο μεγάλος θρίαμβος ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ Έπιθεώρησις Γ. ΘΙΣΒΙΟΥ - Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μουσική ΓΙΑΝΝΗ ΣΠΑΡΤΑΚΟΥ

Ο ΠΤΩΧΟΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

(Συνέντευξη απ' την 1η σελίδα) καταριέται τον Όμηρο, τον Έμπεδοκλή, τον Πλάτωνα και τον Δημόκριτο που δεν μπορούν με τα συγγράμματά τους να τον θρέψουν και στέλνει βιβλία και δασκάλους στο θέατρο να δούν πως ζούν και τι βγάζουν οι άνθρωποι εκείνοι που έξασκούσαν το άτιμωτικό τότες έπάγγελμα του θεατρίνου. Ύστερα απ' αυτά ο Πτωχοπρόδρομος που ήτανε και παπάς, άναθεώρησε όλες τις προγενέστερες άντιρρήσεις, έβανε τα πράγματα κάτω. Τα ζύγιασε καλά κι' ήρε πως δεν τούμενε τίποτ' άλλο παρά κι' αυτός να γίνη αν όχι θεατρίνος τουλάχιστο θεατρικός συγγραφέας.

Η θεατρική βυζαντινή φιλολογία είναι πολύ φτωχή, έλάχιστα θεατρικά έργα μας έχουν διασωθεί, κι' είναι πολύ άμφισβητήσιμο αν κι' αυτά ύπηρεξαν πράγματι θεατρικά έργα, δηλ. αν ήταν έργα καμμένα επί τούτοις για να παιχτούν στη σκηνή ή άπλη συγγραφική ίδιοτροπία. Αυτό είναι ένα σπουδαίο άλυτο πρόβλημα της ιστορίας του Βυζαντινού θεάτρου, που ή ανάπτυξη του και ή λύση του χρειάζεται ιδιαίτερη άσχολία. Έδώ το ζήτημα είναι, πως μέσα σ' αυτή την φτωχή κληρονομιά των θεατρικών έργων που μας άφησε στο Βυζάντιο ο Πτωχοπρόδρομος έχει πάρει δικαιώματα την πρώτη θέση από κάθε άποψη.

Και πρώτ' απ' όλα ο Θεόδωρος Πρόδρομος ύπηρεσε ποιητής των Δίμων Βενετών και Πρασίνων) μέσα στο Ίπποδρόμιο. Δηλ. έγραφε τα άνωτα. Τα άκτα ήντουσαν έγκωμιαστικά τραγούδια που ψέλναν μέσα στο ίπποδρόμιο οι φατριές των Βενετών και Πρασίνων άντιφωνικά είτε κι' οι δυο μαζί είτε ή καθεμιά χωρία προς τιμή ένός αυτοκράτορα ή ένός άρχόντου σε μιά άρισμένη περίσταση. Τέτια άκτα μας διασώθηκαν άρκετά του Πρόδρομου, που πολλά μάλιστα δεν στερούνται κάποιες ποιητικές χάρης. Άναφέρω τους τίτλους μονάχα. 1) Είς γάμον βασιλικόν παϊών τοίς Δήμοις, 2) Τώ βασιλεί Ίωάννη τώ Κομνηνώ επί τη τώ Χριστώ γεννήσει τοίς δήμοις, 3) Τώ βασιλεί κυρτώ Ίωάννη τώ Κομνηνώ επί τη Βαπτίσει Χριστού τοίς Δήμοις, 4) επί τη άλώσει της Κασταμόνος έπίνικιον πρόδον του αυτοκράτορος κυρτώ Ίωάννου του Κομνηνού δεκάστιχα πολικά τοίς Δήμοις κ. ά. Αυτά όμως τί σχέση είχαν με το θέατρο; Έχουν άπλούστατα οι έκδηλώσεις των φατριών μέσα στο ίπποδρόμιο προς τον αυτοκράτορα είχαν παισιωθή μέσα σ' ένα τυπικό θεατρικής μορφής. Κι' άς έρθουμε πτά κυρίως θεατρικά έργα του Θεόδωρου Πρόδρομου. Αυτά είναι τέσσαρα: «Βίον Πράσις ποιητικόν και πολιτικόν», «Ο «Αμάραντος», «Η «Απόδημος φίλια» και ή «Γαλομουμαχία». Απ' αυτά άναμφισβήτητα θεατρικά έργα λογιάζονται τα δύο τελευταία. Για τα δυο πρώτα ύπάρχει άμφισβήτηση. Είναι σοφοί Βυζαντινολόγοι που τα θεωρούν σαν άπλές διαλογικές σάτυρες, όχι όμως και θεατρικές κωμωδίες. Εμείς μ' όλο το μικρό χώρο που διαθέτουμε θα δούμε και τα τέσσαρα έργα αυτά σύντομα.

«Βίον Πράσις ποιητικόν και πολιτικόν» είναι μιά πετυχημένη σάτυρα, όπου όλες οι ποιητικές και πολιτικές άξίες της άρχαιότητας από τον Όμηρο μέχρι το Δημοσθένη μπαίνουν σε πλειοδοτική δημοπρασία κι' ανάλογα τα προσόντα τους πουλιώνται. Στη σάτυρα αυτή τη πραγματικά χαριτωμένη, θαυμάζει κανένας της Έλληνομάθειας του Πτωχοπρόδρομου.

Ο «Αμάραντος» Σατυρίζει ένα φιλόσοφο μισογύνη και έχθρο τού γάμου που στα γεγοναματάτου άναθεωρεί όλες του τις παλιές ιδέες και παντρεύεται ένα κορίτσι είκοσι χρονώ. Η «Απόδημος Φιλία» έχει

μεγάλη άξια γιατί είναι ή πρώτη μοραλιτέ. Τα «μοραλιτέ» ήταν ένα θεατρικό είδος που άκμασε στη Εύρωπή τού μεσαιώνα, όπου οι άρετές κι' οι κακιές του κόσμου προσωποποιούντοσαν και από το στόμα τους οι συγγραφείς τους δίναν στο κόσμο διάφορα ήθικά παραγγέλματα. Η «Απόδημος Φιλία» άποτελείται από 297 λαμβικούς στίχους. Τα διαλεγόμενα πρόσωπα είναι δύο ο «Ξένος» και ή «Φιλία» ή ύπόθεση που πραγματεύεται είναι πως ή Φιλία διώχεται από τον άντρα της τού κόσμου για να παντρευτή αυτός κατά συμβουλή της δούλας του Μαρίας την αντίζήλο της την Έχθρα. Κι' έρχόμαστε στο τελευταίο άλλά και έκαστο της εκατό θεατρικό έργο την «Γαλομουμαχία».

Η «Γαλομουμαχία» έχει μεγάλο ενδιαφέρο για μας γιατί μπορούμε να ποίμε πως είναι ο πρόδρομος των σημερινών μίκυμους. Ο Πτωχοπρόδρομος κατα μίμηση της «Βατραχομουμαχίας» του Όμηρου έφτιαξε την «Γαλομουμαχία» όχι όμως έπος άλλα τραγωδία, σύμφωνα με τους κανόνες της ποιητικής τ' Άριστοτέλη. Το όλο έργο τού άποτελούμε μονάχα 384 λαμβοί.

Τα πρόσωπα που πέρνουν μέρος στο έργο είναι ο Κρεύλος, βασιλιάς των ποντικών, ή γυναίκα του, ο ποντικός Τυροκλέπτης, ο κήρυκας, ο άγγελος και ο χορός από ποντικούς δούλους.

Η ύπόθεση τέλος της πρωτότυπης αυτής τραγωδίας πλέκεται έτσι. Προλογίζει ο Κρεύλος και διατραγουδεί τη ζωή που περνάνε αυτός κι' ο λαός του οι ποντικοί, έξ αίτίας της Γάτας. Και για να σαθούνη κηρύχνει τον πόλεμο ενάντια της. Η γάτα όμως δεν άστειεύεται κι' άποδεκατίζει τα ποντικά, δεν βρίζονται απ' τα δόντια της ούτε αυτά τα έπίλεκτα μέλη της αλύτης τού Κρεύλου. Λίγο άκόμα και δεν θάφινε ποντικά για ποντικά. Νά σου όμως ο από μηχανής θεός. Ένα σανίδι από την στέγη σαρακοφαγωμένο πέφτει και την βρίσκει κατακέφαλα και την άφινει στο τόπο Ύστερα απ' αυτό τ' ήρωικά στρατεύματα των ποντικών γυρίζουν νικηφόρα. Η «Γαλομουμαχία» δεν είναι βέβαια ένα έργο που έχει άξιώσεις. Είναι άπλά ένα έργακι πρατότυπο και τρισχαριτωμένο. Και μόνο αυτό είναι άρετό, νομίζω να δώση στο Πτωχοπρόδρομο τον άναμφισβήτητο τίτλο του θεατρικού συγγραφέα.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ

Μαύροι σταλαχτίτες

Έκυκλοφόρησε από ήμερών μιά καινούργια ποιητική συλλογή, γραμμένη από ένα νέο ποιητή τον κ. Χρ. Λυκίδη, με τον τίτλο: «Μαύροι σταλαχτίτες». Το βιβλίο τούτο, πρώτο κατά σειράν, ένός νέου Αλυπτιώτου διανοουμένου, περιέχει 21 μουσικά τραγούδια, δοσμένα με τυφερότητα, λυρισμό και ενάγωνα άναζητησή σύμφωνα με το πνεύμα της εποχής που περνούμε.

Ο τόμος κοσμημένος και με σέχδια τού ζωγράφου Φ. Μαστιχιάδη, συμπληρώνεται με ξεχωριστή καλλιτεχνία σε όλα όσα να είναι χρήσιμη και εύχάριστη σε κάθε διανοούμενο.

ΤΟ ΜΠΙΖΟΥ Σταδίου 60 Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ Που παρουσιάζει στη 2η δημιουργική του περίοδο. ΘΑΥΜΑΤΑ Έπισκεφθείτε το ΜΠΙΖΟΥ

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ — ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Δέκα Ιανουαρίου
ἐποχή βροχῆς καὶ κρύου

Δὲν ἐπιστρέφονται ποτὲ χειρόγραφα. Τὸ πλεῖστον,
πηγαίνουν γιὰ τὸ χρήσιμον καλὰθι τῶν ἀχρήστων.

Μετὰ κόπων καὶ μόχθων ἀτρώτων
Καὶ τὸ φύλλονίμας βγαίνει τὸ τρίτον

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

ΟΧΙ ΠΟΤΕ!

Ὅχι ποτέ! Ποτέ καὶ οὐδέποτε! Ποτέ τῶν ποτῶν, ἂν καὶ προκειμένου περὶ π ο τ ῶ ν τὸν λόγον ἔχει ὁ συγγραφεὺς κ. Εὐ. Ἀγγελίδης.

Πάντως ἡμεῖς ἀναφωνοῦμεν, ὄχι ποτέ! Διότι, ἂν δὲν ἦτο ποτέ, θὰ ἦτο κάποτε καὶ τὸ κάποτε πέρνει νερό. Ἀλλὰ τὸ νερὸ χρειάζεται οἰκονομίαν καὶ δι' αὐτὸ ἀναφωνοῦμεν ἐξαλλοὶ: ὄχι ποτέ! Ἐξαλλοὶ; Ἀλλὰ ἐξαλλος συνήθως εἶναι ὁ συνθέτης κ. Χ. Αἰρόπουλος, ὁ ὁποῖος συνθέτει μετὰ ὄφους ἐξάλλου. Ἐξ ἄλλου, ὅταν συνθέτει, ἀποσυνθέτει τοὺς ἀκροατὰς του. Διὰ τοῦτο ἀναφωνοῦμεν διὰ χιλιοστήν πρώτην φοράν: Ὅχι ποτέ!

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ. Ἀργεῖ (δηλαδὴ ἄργησε νὰ κλείσῃ).

ΑΛΑΜΠΡΑ. Θεὸς σχωρῶσαι τὸν Χατζηναποστόλου!

ΑΛΙΚΗΣ. Μέρησ πού καλοζοῦμε.

ΑΝΔΡΕΑΔΗ. Ο κ. Πόνος δὲν θέλει νὰ μᾶς ἐνοχλήσῃ.

ΜΟΝΤΙΑΔ. Τὸ κοινὸν δὲν ἐνοεῖ νὰ μᾶς ἐνοχλήσῃ.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Δὲν μετακομιζόμαστε!

Νανά Σκιαδά

Γ. Γαβριηλίδης

Χ. Τσαγανέας

Ἡ διαφήμιση εἶναι ὁ Ἐσπερος τῆς ζωῆς μου.

Γ. Σικονομιδῆς

Κόσμο βλέπω καὶ κόσμο ἀκούω.

Ἀγγελος Φαλιέρος

Κόσμο ἀκούω καὶ κόσμο δὲν βλέπω.

Χρ. Πύρπασος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς προχθεσινῆς ἐορτῆς του, ὁ κ. Φώτης Σαμαρτζῆς θὰ προσφέρει γεῦμα μετὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Χθὲς ἐορτήν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὁ κ. Ἰωάννης Πρινέας βοτανολόγος, ἐδέχθη μερικὰ ραπανάκια πρὸς βοτανολογικὴν κατάρταξιν.

ΔΩΡΕΑΙ

Τὸ Σωματεῖον Ἡθοποιῶν, ἡ Ἑταιρεία Συγγραφέων, τὸ Σωματεῖον Γεχν. τῶν Θεατρῶν, ὁ Πανελληνίος Μουσικὸς Σύλλογος καὶ ὁ Σύλλογος Θεατρικῶν Ἐπιχειρηματιῶν, κατόπιν κοινῆς συσκέψεως ἀπεφάσισαν τὴν δωρεάν παροχὴν ἑνὸς ξυζήτου εἰς τὸν συγγραφεὴ κ. Σαλέκον Ἀκελλάριον.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ἀναλαμβάνω ἐργολαβικῶς.

Θ. Κ. Ρίτας

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διευθυντὴς δι' ἀκμαϊοτάτην θεατρικὴν ἐπιχείρησιν. Ἀποκλείεται ὁ κ. Εὐ. Ἀγγελίδης.

ΤΡΟΦΙΜΑ παντὸς εἶδους διαθέτω. Ἀποκλείεται αἱ οἰκογένειαι καὶ τὰ συγγενολόγια.

Γ. Ι. Ὀλδᾶσης

Λουκέττα ἀρίστης ποιότητος κατάλληλα διὰ θέατρα, κολοῦμεν.

Μαρίνα Νέζερ

Ι. Στυλιανόπουλος

ΑΠΩΛΕΣΘΗ τὸ πᾶν ἐντὸς μιᾶς ρουλέττας. Ὁ εὐρὼν τὸ ἐκράτησε.

Νίνα Ἀφεντάκη

ΜΕ ΤΗΝ ΟΚΑΝ, ἐπιθεωρήσεις διατίθενται.

Ἡρακλῆς Ρεβεζούλης

ΣΟΥΡΕΛΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΚΟ-ΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΑΧΑΝΑ ΣΙ-ΜΠΕΜΟΛ

Τὸ Τράμ εἶδε ἓνα ὄνειρο!...
Μία κατοῖκα ἔπαιζε ρουλέττα
κι' ἓνα μπαστοῦνι μετὰ ὄφους του παμπόνηρο
ἐμοίραζε κουφέτα!

Ἄλλοιμονο! Τὸ σύννεφο τῆς καρπαζιάς πού φρίττει
Εἰκοσιπεντοχίλιαρα ἐμέτραγε σὲ μάτσο.
κι' ἔλεγε: Νὰ βαρέσω τὸν Ὀδυσσεά τὸν Ἑλίτη
ἢ τὸν Γκάτσο!

ΔΙΣΕΓΓΗΘΟΠΟΥΛΟΣ
Φρενοβλαβῆς.

Τὸ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Συντάκτης μας ἐπισκεφθεὶς τὸν διαπρεπῆ κριτικὸν κ. Μ. Α. Μάκην κατόπιν τοῦ προχθεσίου δυστυχήματος κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Μ. Α. Μάκης ὀλισθήσας ἐκτύπησεν εἰς τὴν ἀριστερὰν τοῦ χεῖρα, εἶρε τοῦτον κατευχαριστημένον καὶ μειδιῶντα.

Ὁ κ. Μ. Α. Μάκης προέβη εἰς τὰς κατωτέρω δηλώσεις ἐν σχέσει μετὰ τὸ ἀτύχημά του.

— Μάλιστα, ὀλισθήσα. Συνήθως ὅταν γράφω κριτικὰς, ὀλισθαίνω ἀλλὰ δὲν κτυπῶ ἐγώ.

Κτυπῶ τοὺς ἄλλους. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἐτσάκισα τὸ χεῖρι μου. Πάλι κατὰ Διότι, δεδομένου ὅτι γράφω μετὰ τὰ πόδια θὰ ἔπρεπε νὰ μοῖρα τὰ πόδια νὰ μού τσακίσῃ!...

Αἱ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην διαλέξεις τοῦ σκηνοθέτου κ. Μ. Οὐζενίδου εἰς τὸ Ρεξ περὶ Κριτικῶν.

— Τὴν Πέμπτην διαλέξεις τοῦ κριτικοῦ κ. Δόξα εἰς τὸ Ρεξ περὶ σκηνοθετῶν.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

Οἱ ἠθοποιοὶ κ. Β. Ἐάκης, Βάσω Μ. Ἀνωλίδου, καὶ Νίκος Δ. Ἐνδραμῆς ἐδήλωσαν ὅτι ἀναλαμβάνουν δωρεάν τὴν μετακόμισιν τῆς μουσικῆς κωμῆδος τοῦ συνθέτου εἰς ἄλλην στέγην. Ἀρμολογῶς ἐδηλώθη ἐπίσης ὅτι ἐξευρέθη γκαράζ ἵνα στεγάσῃ τὸ μουσικὸν συγκρότημα τοῦ Πανθέου.

ΕΝΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Θλιβερὸν ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν προχθὲς εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ θεάτρου Πάνθεον. Οἱ κ.κ. Ἄρης Β. Ἐργίτης καὶ Νίκος Δ. Ἐνδραμῆς ἀντήλλαξαν Πύργους εἰς τὸ σάκι.

Ὁ τυχεῖος διερχόμενος ἐκεῖθεν κ. Ἀσούτολος Φ. Ραντζῆς ἐδέχθη ἓνα πῖονι στὸ κεφάλι καὶ δὲν ἐλιποθύμησε.

Κατόπιν τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ δὲν συνέβη τίποτε.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ἐνας ψύλλος... βιολιστῆς

Εἰς ἓνα κέντρον τοῦ Παρισιοῦ θαυμάζεται ἓνος ψύλλος πού παίζει βιολί. Δημοσιογράφοι ἐπισκεφθέντες τὸ κέντρον, διεπίστωσαν ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς ἑλληνοῦ βιολιστοῦ ὀνομαζομένου Ψύλλα.

Ἐγέννησε... δωδεκάδυμα

Ἀγγέλλεται ἐκ Μεξικῶ ὅτι ἐγεννήθησαν δωδεκάδυμα εἰς ἓν χωρίον ὀνομαζόμενον Λὸς Ἀρλόμπες. Ἀπειροὶ ἐπιστήμονες, ἰατροί, βιολόγοι, συνέσφουσαν εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ διεπίστωσαν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ γυναικὸς ἀλλὰ περὶ κουνέλας!

ΠΡὸ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ

8 Ἰανουαρίου 1914

— Ὁ ἠθοποιὸς κ. Περικλῆς Γαβριηλίδης, ἐώρτασε χθὲς τὴν ἐξηκονταετηρίδα του. Εἰς τὸν θάλαρον γέροντα προσεφέρθησαν ἀντὶ στεφάνου, δύο ἀδένες πιθῆ κού πρὸς μεταμόσχευσιν.

— Ἐγένετο προχθὲς ἐναρξίς τοῦ θιάσου τῶν νέων μετὰ τὸν νέον ἠθοποιὸν κ. Κ. Μουσοῦρη καὶ τὸν νέον συγγραφεὴ κ. Δ. Μπόργην. Οἱ ἐν λόγω νέοι ἐδήλωσαν ὅτι θὰ παραμείνουν νέοι ἐπὶ μίαν ἑκατονταετίαν.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Κατὰ τὰς ἀρχεραϊσῆς τοῦ Συνδέσμου Λογοτεχνῶν, ἔχουν ὑποβάλει ὑποψηφιότητα οἱ κ.κ. Διονύσιος Σολωμός, Καλλιρρόη Παρρέν, Ἄνδρ. Καρκαβίτσος, Παῦλος Νιρβάνος, Εὐρυπίδης, Ι. Ψυχάρης, Ἄννα ἡ Κομνηνὴ καὶ ἄλλοι σύγχρονοι λογοτέχναι.

Πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν θὰ ἀμιλλήσῃ ὁ κ. Σ. Ι. Κελιανὸς διὰ τὰ ἄχρμα τῶν τσῖρου καὶ δὲν συμμαζεύεται.

ΟΧΙ ΡΕΚΛΑΜΕΣ!

Μεθαύριον

11 Ἰανουαρίου

ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ἡ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΥΛΑ

Ὁ ΠΑΥΛΟΣ

Ἡ ΖΑΦΕΙΡΩ

Ὁ ΠΑΤΗΣΙΟΣ

(ἔχουν τὰ γενέθλιά τους)

ΔΩΡΑ

ἄχρηστα καὶ ἀκριβὰ

ὅπου θέλετε...

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Μία ἐπιτυχῆς φωτογραφία τοῦ κενοῦ τῶ ὁποῖον σχηματίζεται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ θεάτρου «Μοντιάλ» ὅταν τὸ θέατρον ἔχει πένναν.

Ὅπως βλέπει ὁ ἀναγνώστης δὲν διακρίνεται οὔτε εἰς θεατῆς.

ΜΙΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Ὁ συντάκτης τῆς παρούσης σελίδος ἀναγνώσας τὴν σελίδα του ἠτοκτόνησε.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ (τοῦ εἰς τὰ καφε-νεῖα τεμπελιάζοντος ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατάπληξιν ἐπροξένησαν τὰ ἀνακαλυφθέντα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Εἰς τὰς γενομένας ἀνασκαφάς, ἦλθαν εἰς φῶς, οἱ Ἀπα-

χθες τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ Γκρεμισμένη Φωλιὰ, ἔργα προϊστορικῆς ἐποχῆς. Ἀμφότερα ἐξετέθησαν εἰς τὰ θέατρα Ἀλάμπρα καὶ Παπαϊωάννου ὅπου τὸ κοινὸν συρφεὶ ἀθρόως ἵνα τοὺς ἀποθαυμάσῃ.

ΕΠὶ τοῦ ΠΙΕΣΗΡΙΟΥ

Ἡ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ ΟΙΝΟΥ

ΔΙΟΠΕΣΙ (τοῦ κατὰ φαντασίαν ἀπεσταλμένου μας). Ὁ σύνδεσμος οἰνοπαραγωγῶν δι' ὑπομνήματος πρὸς τὴν ἀγορανομίαν συνιστᾷ ὅπως ληφθῶν περιοριστικὰ μέτρα κατὰ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου, λόγῳ ἐπικειμένης ἐλλείψεως.

Ἡ ἀγορανομία κατόπιν ἐρεῦνης, ἀνεκάλυψε ὅτι ἀφορμὴ τῆς σπατάλης τοῦ οἴνου πρέπει νὰ θεωρηθῶν οἱ κ.κ. Μ. Αὐδέας, Φ. Ι. Λιπιδῆς καὶ Ὁρ. Μ. Ἀκρῆς οἱ ὁποῖοι καὶ σ οἰνελήφθησαν καὶ κρατοῦνται.

ΒΥΡΙΑΝΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΠΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ... ΒΙΟΛΙΤΖΗΣ

Ὁ κ. ΜΠ. ΟΥΡΗΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΤΟΥ!

ΑΘΗΝΑΙ (τοῦ ἀνυπάρχοντος ἀπεσταλμένου μας). — Καθ' ὡς μεταδίδεται ὑπὸ τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶ, κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βαρκελώνης, ἐπιβεβαιούται ἡ εἰδησις ἐκ Τομπουκτοῦ, ὅτι ὁ Ἑλλῆν νέος συγγραφεὺς κ. Δ. Μπ. Ὁυρῆς παίζει βιολί. Οὕτω, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας εἰς τὴν χθεσινὴν δεξίωσιν τοῦ κ. Ι. Τρ.

ἄκροατήριον διὰ τὸν φόβον τῆς συννεφώδους καταγίδος. Ἀτυχῶς, κατὰ τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τὸ βιολί ἠτοκτόνησεν ἐξ ἐντροπῆς, διαλυθὲν εἰς ἄπειρα τεμάχια πλὴν ὁ ἐπιδέξιος βιολιτζῆς ἔλαβε μπουζούκι διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ρεσιτάλ, ὅταν δὲ ἔσπασε καὶ τὸ μπουζούκι, ὁ κ. Δ. Μπ. Ὁυρῆς, συνέχισε τὴν μελωδίαν σφυρίζων. Ἐτοῖ ἐλῆξε ἡ δεξίωσις μετὰ σφυρίγματα τοῦ καλλιτέχνου καὶ τῶν ἀκροατῶν.

ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

